A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2013. október 17.*

„2002/92/EK rendelet — Biztosítási közvetítés — A biztosítóintézet vagy a biztosítóintézet felelőssége mellett eljáró alkalmazottja által kifejtett tevékenységek kizárása — Annak lehetősége az említett alkalmazott számára, hogy eseti jelleggel biztosítási közvetítést végezzen — Szakmai követelmények”

A C-555/11. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Symvoulio tis Epikrateias (Görögország) a Bírósághoz 2011. november 3-án érkezett, 2011. augusztus 29-i határozatával terjesztett elő az előtte

az **Enosi Epangelmation Asfaliston Ellados (EEAE)**,

a **Syllogos Asfalistikon Praktoron N. Attikis (SPATE)**,

a **Panellinios Syllogos Asfalistikon Symvoulon (PSAS)**,

a **Syndesmos Ellinon Mesiton Asfaliseon (SEMA)**,

a **Panellinios Syndesmos Syntoniston Asfalistikon Symvoulon (PSSAS)**

és

az **Ypourgos Anaptyxis**,

az **Omospondia Asfalistikon Syllogon Ellados** között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: M. Ilešič (előadó) tanácselnök, E. Jarašiūnas, C. G. Fernlund, A. Ó Caoimh, C. Toader és E. Jarašiūnas bírák,

főtanácsnok: N. Jääskinen,

hivatalvezető: L. Hewlett főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2013. június 20-i tárgyalásra,

* Az eljárás nyelve: görög.

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– az Enosi Epangelmation Asfaliston Ellados (EEAE), a Syllogos Asfalistikon Praktoron N. Attikis (SPATE), a Panellinios Syllogos Asfalistikon Symvoulon (PSAS), a Syndesmos Ellinon Mesiton Asfaliseon (SEMA) és a Panellinios Syndesmos Syntoniston Asfalistikon Symvoulon (PSSAS) képviseletében A. K. Sinis dikigoros,

– az Ypourgos Anaptyxis képviseletében N. Amiralis, meghatalmazotti minőségben,

– az Omospondia Asfalistikon Syllogon Ellados képviseletében C. Theodorou és C. Synodinos dikigoroi,

– a görög kormány képviseletében M. Germani, F. Dedousi, G. Karipsiades és N. Amiralis, meghatalmazotti minőségben,

– a belga kormány képviseletében M. Jacobs és L. Van den Broeck, meghatalmazotti minőségben,

– a ciprusi kormány képviseletében N. Kyriakou, meghatalmazotti minőségben,

– az oszták kormány képviseletében C. Pesendorfer, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Bizottság képviseletében I. Zervas, K.-Ph. Wojcik és N. Yerrell, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2013. szeptember 12-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a biztosítási közvetítésről szóló, 2002. december 9-i 2002/92/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2003. L 9., 3. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 4. kötet, 330. o.) 2. cikke 3. pontja második bekezdésének értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet az egyrészről a biztosítási közvetítés területén működő több szakmai szervezet, azaz az Enosi Epangelmation Asfaliston Ellados (EEAE) (a görögországi biztosítási szakmában tevékenykedők szövetsége) a Syllogos Asfalistikon Praktoron N. Attikis (SPATE) (Attika tartomány biztosítási ügynökeinek egyesülete), a Panellinios Syllogos Asfalistikon Symvoulon (PSAS) (biztosítási tanácsadók pánhellén egyesülete), a Syndesmos Ellinon Mesiton Asfaliseon (SEMA) (biztosítási alkuszok görögországi szövetsége) és a Panellinios Syndesmos Syntoniston Asfalistikon Symvoulon (PSSAS) (a biztosítási tanácsadók koordinátorainak pánhellén szövetsége; a továbbiakban együttesen: EEAE és társai), másrészről pedig az Ypourgos Anaptyxis (fejlesztési miniszter) és az Omospondia Asfalistikon Syllogon Ellados (a görögországi biztosítók szervezeteinek szövetsége) között azon kereset tárgyában folyamatban lévő eljárás keretében terjesztették elő, amely a fejlesztési államtitkár 2007. augusztus 8-i K3–8010. sz. azon rendeletének részleges hatályon kívül helyezésére irányul, amely meghatározza a biztosítási közvetítők tapasztalatai, képességei, valamint általános, kereskedelmi és szakmai ismeretei tanúsításának feltételeit.

Jogi háttér

Az uniós jog

3 A 2002/92 irányelv (6)–(9) preambulumbekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(6)A biztosítási és viszontbiztosítási közvetítőknek képesnek kell lenniük arra, hogy éljenek a Szerződésben megfogalmazott, a tevékenységük megkezdésére és gyakorlására vonatkozó szabadságaikkal.(7)Annak hiánya, hogy a biztosítási közvetítők szabadon működhessenek a Közösség területén meggátolja az egységes piac megfelelő működését a biztosítások terén.(8)Ennek következtében a biztosításközvetítői tevékenységet kezdő és folytató személyekkel kapcsolatos szakmai követelményekre és nyilvántartásukra vonatkozó nemzeti szabályok összehangolása hozzájárulhat mind a pénzügyi szolgáltatások egységes piacához, mind a fogyasztók védelmének kiterjesztéséhez ezen a területen.(9)Ügynökként, alkuszként és »bankbiztosítási« közvetítőként biztosítási termékeket többfajta személy és intézmény értékesíthet. A közvetítők egyenlő kezelése és a fogyasztók védelme megköveteli ezen irányelv alkalmazását mindezen személyek és szervezetek vonatkozásában.”

4 A 2002/92 irányelv 1. cikkének (1) bekezdése kimondja az alábbiakat:

„Ez az irányelv a valamely tagállamban letelepedett vagy letelepedni szándékozó természetes és jogi személyek biztosítási és viszontbiztosítási tevékenységének megkezdésére és folytatására vonatkozó szabályokat állapítja meg.”

5 A 2002/92 irányelv 2. cikkének 3. és 5. pontja értelmében:

„Ennek az irányelvnek az alkalmazásában a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

[…]

3. »a biztosítási közvetítés« biztosítási szerződések bemutatásával, ajánlattétellel, vagy más biztosítási szerződések megkötésének előkészítésével kapcsolatos tevékenységek, vagy az ilyen szerződések megkötése, illetve közreműködés az ilyen szerződések kezelésében és teljesítésében, különös tekintettel a követelésekre.

Ezek a tevékenységeket [helyesen: tevékenységek] nem tekintendők biztosítási közvetítésnek, amikor azokat egy biztosítóintézet fejti ki, vagy olyan biztosítóintézet alkalmazottja [helyesen: biztosítóintézet olyan alkalmazottja], akinek a tevékenységéért a biztosítóintézet felelősséget visel.

[…]

5. »a biztosítási közvetítő« bármely természetes vagy jogi személy, aki díjazás ellenében kezd vagy folytat biztosítási közvetítést”.

6 Az említett irányelv 4. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A biztosítási és a viszontbiztosítási közvetítőknek rendelkezniük kell azzal a megfelelő tudással és képességekkel, amelyet a közvetítő székhelye szerinti tagállam meghatároz.

A székhely szerinti tagállam, tekintettel a biztosítás- és a viszontbiztosítás-közvetítői tevékenységre és az értékesített termékekre kiigazíthatja a tudás és a képességek terén megkövetelt feltételeket, különösen akkor, ha a közvetítő fő szakmai tevékenysége más, mint a biztosítási közvetítés. Ilyen

esetekben ez a közvetítő csak abban az esetben folytathat biztosításközvetítői tevékenységet, ha egy biztosítási közvetítő, aki megfelel az e cikkben meghatározott feltételeknek, vagy ha tevékenységéért egy biztosítóintézet [helyesen: vagy egy biztosítóintézet a tevékenységéért] teljes felelősséget vállal.

[…]

A tagállamoknak nem szükséges alkalmazniuk az e bekezdés első albekezdésében említett követelményeket minden olyan természetes személyre, akik egy biztosítóintézetnél dolgoznak, és biztosítási vagy viszontbiztosítási tevékenységet folytatnak. A tagállamok biztosítják, hogy az ilyen vállalatok vezetésének ésszerű hányadát alkotó, a biztosítási termékek közvetítésért felelős személyek és minden más személy, aki közvetlenül foglalkozik a biztosítási és a viszontbiztosítási közvetítéssel, bizonyságát adja, hogy rendelkezik a kötelezettségei ellátásához szükséges tudással és képességekkel.”

7 Az említett irányelv 12. cikke felsorolja azokat az információkat, amelyeket a biztosítási közvetítő az első biztosítási szerződés megkötése előtt, és szükség szerint annak módosításakor vagy megújításakor megad az ügyfelek részére, így személyazonosságát és címét, a nyilvántartást, amelyben szerepel, és azt a módot, ahogyan nyilvántartásba vételét ellenőrizni lehet; valamint azt, hogy közvetlenül vagy közvetve olyan résztulajdonos-e, aki a szavazati jogok vagy a tőke több mint 10%-át birtokolja valamely biztosítóintézetben.

A görög jog

A 190/2006 elnöki rendelet

8 A 2002/92 irányelv rendelkezéseit a 190/2006 elnöki rendelet ültette át a görög jogba, amely 2. cikke (3) bekezdésének első és második albekezdésében az alábbiak szerint rendelkezik:

„A »biztosítási közvetítés« bármilyen, a biztosítási szerződések bemutatásával, ajánlattétellel vagy biztosítási szerződések megkötésének előkészítésével kapcsolatos tevékenység, vagy közreműködés az ilyen szerződések kezelésében és teljesítésében, különös tekintettel a követelésekre.

Ezek a tevékenységek nem tekintendők biztosítási közvetítésnek, ha azokat biztosítóintézet vagy biztosítóintézet olyan munkavállalója végzi, aki vele munkaviszonyban áll, és akinek a tevékenységéért a biztosítóintézet felelősséget visel […]”

9 A 190/2006. sz. elnöki rendelet felsorolja a biztosítói vagy viszontbiztosítói közvetítői szaknévsorban való nyilvántartásba vételhez az érdekelt által benyújtandó iratokat. Az említett cikk (1) bekezdése A. pontjának e) alpontja értelmében e nyilvántartásba vételhez többek között be kell nyújtani „azokat a dokumentumokat, amelyek tanúsítják, hogy [az érdekelt] általános, kereskedelmi vagy szakmai ismeretekkel rendelkezik”.

A 3557/2007 törvény

10 A 190/2006 elnöki rendeletet a 3557/2007 törvény módosította.

11 A 3557/2007. sz. törvény 15. cikkének (2) bekezdése egy új albekezdést illesztett be a 190/2006. sz. elnöki rendelet 2. cikke (3) bekezdésének második albekezdése után a következő szöveggel:

„A fentiektől eltérve, az előző bekezdésben említett biztosítóintézet [munkavállalója] biztosítási közvetítői tevékenységet folytathat anélkül, hogy a jelen törvény rendelkezéseinek hatálya alá tartozna, ha az e tevékenységből származó bruttó éves összjövedelme nem haladja meg az 5000 (ötezer) eurót”.

12 A 3557/2007. sz. törvény 11. cikke (3) bekezdésének b) pontja a 190/2006. sz. elnöki rendelet 4. cikkében említett dokumentumok vonatkozásában az alábbiak szerint rendelkezik:

„A jelen törvény kihirdetését követő 30 napon belül a fejlesztési miniszter rendeletet bocsát ki, amely meghatározza a biztosítási vagy viszontbiztosítási közvetítőként dolgozni kívánó személyek, a kapcsolt biztosítási vagy viszontbiztosítási közvetítők, a biztosítóintézetek munkavállalóinak, valamint a közvetítő biztosítóintézetek és közvetítő viszontbiztosítók munkavállalóinak az általános, kereskedelmi vagy szakmai ismereteit tanúsító iratokat, valamint azokat az eseteket, amikor e személyekre további képesítési kötelezettség vonatkozik”.

A 2007. augusztus 8-i K3–8010. sz. rendelet

13 A 2007. augusztus 8-i K3–8010. sz. rendeletet a 3557/2007. sz. törvény 11. cikke (3) bekezdésének b) pontja alapján fogadták el.

14 Az említett rendelet XI. bekezdése az alábbiak szerint rendelkezik:

„Valamely biztosítóintézet [munkavállalója] akkor folytathat biztosítási közvetítői tevékenységet az illetékes kereskedelmi kamaránál történő nyilvántartásba vétel kötelezettsége nélkül, ha az e tevékenységből származó és díjazásként elszámolt éves bruttó jövedelme összességében nem haladja meg az 5000 (ötezer) eurót.

Ha az e tevékenységből származó éves bruttó jövedelme a fenti összeget meghaladja, akkor a munkavállalónak az illetékes kereskedelmi kamaránál a meghatározott biztosítási közvetítői kategória tekintetében meghatározott feltételek szerint nyilvántartásba kell magát vetetnie.

A biztosítási [munkavállalói] és a biztosítási tanácsadói tevékenység összeférhetetlen.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

15 Az EEAE és társai olyan szakmai szervezetek, amelyek célja a biztosítási közvetítés területén szellemi szabadfoglalkozásúként, és nem vállalkozások munkavállalóiként tevékenykedő tagjaik szakmai és pénzügyi érdekeinek képviselete. Az EEAE és társai 2007. október 29-én a 2007. augusztus 8-i K3–8010. sz. rendelet részleges megsemmisítése iránti keresetet nyújtottak be a kérdést előterjesztő bírósághoz. Keresetükben többek között azt állítják, hogy e rendelet XI. bekezdése nem egyeztethető össze a 2002/92 irányelv rendelkezéseivel, mivel ez a bekezdés bizonyos feltételek mellett lehetővé teszi a biztosítóintézetek alkalmazottai számára, hogy biztosítási közvetítést végezzenek anélkül, hogy rendelkeznének az említett irányelv 4. cikkének (1) bekezdésében meghatározott képesítésekkel.

16 A kérdést előterjesztő bíróságnak fenntartásai vannak a 2007. augusztus 8-i K3–8010. sz. rendelet XI. bekezdésének megsemmisítése iránti kereset megalapozottságát illetően. Az említett bíróság szerint ugyanis, mivel a 2002/92 irányelvnek megfelelően értelmezett görög szabályozás lehetővé teszi annak megállapítását, hogy a biztosítóintézet esetileg közvetítő tevékenységet végző alkalmazottja e tevékenységek keretében mindig a neki a szükséges képzést is biztosító biztosítóintézet felelőssége és felügyelete mellett jár el, az említett irányelv rendelkezéseiben szereplő követelmények teljesítettnek tekintendők, tekintet nélkül a szóban forgó alkalmazott és a biztosítóintézete között e tevékenységek végzése során fennálló kapcsolatra.

17 Mivel azonban az említett bíróság egy másik tanácsa nem ért egyet ezen álláspontal, a Symvoulio tis Epikrateias az eljárás felfüggesztéséről határozott, és a következő kérdést terjeszti előzetes döntéshozatalra a Bíróság elé:

„Úgy kell-e értelmezni a 2002/92[…] irányelv [2]. cikke 3. [pontjának] második bekezdését, […] hogy ez a rendelkezés akkor is lehetővé teszi valamely, [ezen] irányelv 4. cikkének (1) bekezdésében meghatározott képesítésekkel nem rendelkező biztosítóintézeti alkalmazott számára, hogy eseti jelleggel, és nem főfoglalkozásként biztosítási közvetítői tevékenységet folytasson, ha ezen alkalmazott nem áll munkaviszonyban a vállalkozással, amely azonban felügyeli jogügyleteit, vagy pedig úgy, hogy [ezen] irányelv csak akkor teszi lehetővé e tevékenység végzését, ha arra munkaviszony keretében kerül sor?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

18 Kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra kíván választ kapni, hogy a 2002/92 irányelv 2. cikke 3. pontja második bekezdésének és 4. cikke (1) bekezdésének rendelkezéseit együttesen úgy kell-e értelmezni, hogy azokkal ellentétes, ha az utóbbi rendelkezésben előírt képesítésekkel nem rendelkező biztosítóintézeti alkalmazott eseti jelleggel, és nem főfoglalkozásként biztosítási közvetítői tevékenységet folytat, ha ezen alkalmazott nem áll munkaviszonyban e vállalkozással, jóllehet az utóbbi felügyeli a tevékenységét.

19 Az EEAE és társai, valamint a belga és az osztrák kormány úgy vélik, hogy a 2002/92 irányelv 2. cikke 3. pontjának második bekezdését úgy kell értelmezni, hogy valamely biztosítóintézet olyan alkalmazottja, aki nem rendelkezik az említett irányelv 4. cikkének (1) bekezdésében előírt képesítéssel, nem gyakorolhat eseti jelleggel biztosításközvetítői tevékenységet. Az Omospondia Asfalistikon Syllogon Ellados, valamint a görög és a ciprusi kormány ezzel szemben azt állítja, hogy az ilyen alkalmazott gyakorolhatja e tevékenységeket. Az Európai Bizottság arra hivatkozik, hogy az említett 2. cikk 3. pontjának második bekezdése a valamely biztosítóintézet olyan alkalmazottja által végzett tevékenységeket fedi le, aki az előbbi felelőssége mellett jár el, függetlenül attól, hogy milyen típusú szerződés fűzi az említett vállalkozáshoz.

20 Elöljáróban emlékeztetni kell arra, hogy a 2002/92 irányelv 2. cikke 3. pontjának második bekezdéséből következik, hogy azok a tevékenységek, amelyek e rendelkezés első bekezdése értelmében biztosítási közvetítésnek minősülnek, nem tekinthetők annak, amennyiben azokat egy biztosítóintézet fejti ki, vagy biztosítóintézet olyan alkalmazottja, akinek a tevékenységéért a biztosítóintézet felelősséget visel.

21 Az említett rendelkezésben szereplő kizárás hatályának megítéléséhez emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint valamely uniós jogi rendelkezés értelmezéséhez nemcsak annak kifejezéseit, hanem szövegkörnyezetét, és annak a szabályozásnak a célkitűzéseit is figyelembe kell venni, amelynek az részét képezi (lásd a C-33/11. sz. A-ügyben 2012. július 19-én hozott ítélet 27. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

22 A 2. cikk 3. pontjának második bekezdésében használt kifejezéseket illetően meg kell állapítani, hogy valamely biztosítóintézet alkalmazottjának tevékenysége csak akkor nem tartozik a 2002/92 irányelv hatálya alá, ha „a tevékenységéért a biztosítóintézet felelősséget visel”.

23 A fent hivatkozott rendelkezésben használt „a tevékenységéért a biztosítóintézet felelősséget visel” kifejezés nem csupán azt feltételezi, hogy e vállalkozást kötelezhetik azon alkalmazottak jogügyletei, akik – ahogyan azt a főtanácsnok indítványának 45. pontjában rámutatott – a nevében és a javára járnak el, hanem azt is jelenti, hogy tevékenységükért felelősségre vonható.

24 Márpedig amennyiben valamely biztosítóintézet alkalmazottja biztosítási közvetítői tevékenységet végez az e vállalkozásnál fennálló munkaviszonyán kívül, őt főszabály szerint úgy kell tekinteni, mint akinek a tevékenységéért az említett vállalkozás nem visel felelősséget, tehát úgy, mint aki maga folytat a 2002/92 irányelv 2. cikkének (5) bekezdése értelmében vett biztosítási közvetítői tevékenységet azzal a következménnyel, hogy teljesítenie kell az említett irányelv 4. cikkében említett követelményeket. Az a körülmény, hogy a biztosítóintézet bizonyos fokú felügyeletet gyakorol az említett közvetítő tevékenysége felett, nem elegendő ahhoz, hogy az utóbbit mentesítse a hivatkozott irányelvben meghatározott, fent említett szakmai követelmények teljesítése alól.

25 Ezen értelmezés nem csupán a 2002/92 irányelv kifejezéseiből következik, hanem mind az említett irányelv 2. cikke 3. pontja második bekezdésének céljával, mind pedig a fent hivatkozott irányelv összességében vett céljával is összhangban van.

26 Az említett 2. cikk 3. pontja második bekezdésének célját illetően meg kell állapítani, hogy az csak azon biztosítási tevékenységeknek az említett irányelv hatálya alól való kizárására irányul, amelyek során a szolgáltatásokat az ügyfelek részére közvetlenül a biztosítóintézet vagy annak alkalmazottai kínálják és értékesítik, nem pedig azoknak, amelyek során az említett szolgáltatásokat közvetítőkön keresztül nyújtják.

27 A 2002/92 irányelv összességében vett célját illetően hangsúlyozni kell, hogy az utóbbi a (6)–(8) preambulumbekezdésében kimondottaknak megfelelően kettős célt követ, azaz egyrészről a biztosítás egységes piaca megfelelő működésének a letelepedés és a szolgáltatásnyújtás szabadsága akadályainak megszüntetésével történő elérését, másrészről pedig a fogyasztók védelmének e területen való kiterjesztését.

28 Márpedig az az értelmezés, amely lehetővé teszi személyek bizonyos csoportjának, hogy közvetítési szolgáltatásokat kínáljanak annak ellenére, hogy nem teljesítik a 2002/92 irányelv 4. cikkének (1) bekezdésében e célból előírt feltételeket, veszélyezteti e kettős célkitűzést.

29 Egyrészről a 2002/92 irányelv ilyen értelmezésének elfogadása jelentős különbségeket hozna létre az egységes biztosítási piacon tevékenykedő közvetítők között, mivel e közvetítők – függetlenül attól, hogy teljesítik-e az említett feltételeket – ugyanazon típusú biztosítási szerződések kapcsán fejthetnének ki közvetítői tevékenységet. Ezen értelmezés ráadásul a 2002/92 irányelv (9) preambulumbekezdéséből következő, a biztosítási közvetítők valamennyi csoportja egyenlő kezelésének biztosítására irányuló célba is ütközne.

30 Másrészről ezen értelmezés nem teszi lehetővé a fogyasztók, azaz a biztosításokat igénybe vevők védelme magas fokának a biztosítási piacon történő biztosítását. Nem mondható ki ugyanis, hogy valamely biztosítóintézet azon alkalmazottai, akik e vállalkozáson belül biztosítási szolgáltatások közvetlen értékesítésével foglalkoznak, minden esetben rendelkeznek azon megfelelő ismeretekkel és képességekkel, amelyek a biztosítási közvetítés önálló végzéséhez szükségesek, és hogy képesek biztosítani az ilyen közvetítés minőségét. Az sem feltételezhető, hogy az ilyen alkalmazottak, anélkül hogy ezen ismeretek és képességek birtokában lennének, képesek ügyfeleik biztosítási szerződésének megkötése, módosítása vagy megújítása során ezen ügyfelek részére megadni a 2002/92 irányelv 12. cikkében előírt információkat.

31 Végül a görög kormány által a tárgyaláson állítottakkal ellentétben ezen értelmezést nem vonja kétségbe az említett irányelv 4. cikke (1) bekezdése negyedik albekezdésének tartalma. Még ha e rendelkezés kétségkívül ki is mondja, hogy a tagállamoknak nem szükséges alkalmazniuk a szakmai követelményeket minden olyan természetes személyre, akik biztosítóintézetnél dolgoznak és biztosítási közvetítői tevékenységet folytatnak, e rendelkezés azon vállalkozások helyzetét szabályozza, amelyek maguk végeznek biztosításközvetítést, és nem azon biztosítóintézetekét, amelyek biztosítási szolgáltatások közvetlen értékesítésével foglalkoznak.

32 A fenti megfontolások összességéből következően az előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2002/92 irányelv 2. cikke 3. pontja második bekezdésének és 4. cikke (1) bekezdésének rendelkezéseit együttesen úgy kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes, ha az utóbbi rendelkezésben előírt képesítésekkel nem rendelkező biztosítóintézeti alkalmazott eseti jelleggel, és nem főfoglalkozásként biztosítási közvetítői tevékenységet folytat, ha ezen alkalmazott nem áll munkaviszonyban e vállalkozással, jóllehet az utóbbi felügyeli a tevékenységét.

A költségekről

33 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

A biztosítási közvetítésről szóló, 2002. december 9-i 2002/92/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 2. cikke 3. pontja második bekezdésének és 4. cikke (1) bekezdésének rendelkezéseit együttesen úgy kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes, ha az utóbbi rendelkezésben előírt képesítésekkel nem rendelkező biztosítóintézeti alkalmazott eseti jelleggel, és nem főfoglalkozásként biztosítási közvetítői tevékenységet folytat, ha ezen alkalmazott nem áll munkaviszonyban e vállalkozással, jóllehet az utóbbi felügyeli a tevékenységét.

Aláírások